

Вивчення хімічного складу та фізичних властивостей земної кори а також геологічних процесів, що проходять в ній, здійснюють застосуванням різноманітних методів. Одним із провідних є метод спостереження — безпосереднє вивчення гірських порід у природних відшаруваннях на берегах річок, озер, морів, у шахтах та інших гірничих виробках.

Більш точну та всебічну інформацію можна отримати за використання геологічного знімання, або геологічного картування, у зв'язку з тим що воно завжди супроводжується складанням геологічної карти, чи вимагає використання вже існуючої геологічної карти та в процесі роботи доповнює і уточнює її.

Отже в сучасних умовах застосовуються прогресивні методи моделювання геологічних процесів дають можливість в процесі моделювання даних процесів в лабораторних умовах отримувати штучні мінерали, гірські породи та багато іншого. Із широким поширенням безпілотних літаючих апаратів та відносно невеликих затрат на їх експлуатацію, використання дистанційних методів спостереження, в процесі виконання землевпорядних робіт, вийшло на якісно новий рівень досліджень.

Список використаних джерел

1. Геодезія. Частина I : навч. посіб. [Електронне видання]. – Рівне : НУВГП, 2019. – 166 с.
2. Мінеральні ресурси України / Київ: ДНВП «Державний інформаційний геологічний фонд України», – 2017. – 268 с.
3. Митропольський О.Ю., Іванік О.М. Морська геологія. Підручник. - К.: ВПЦ "Київський університет", 2017. - 478 с.
4. Сучасні методи організації геодезичних робіт Vitroviy A.O., Rozum R.I., Buriak M.V. Modern methods of organization of geodesic works Modern engineering and innovative technologies № 13-3 Sergeieva&Co Karlsruhe, Germany 2020. С.30-34.

Наталія Шум'як

Начальник відділу, ДП Тернопільський науково - дослідний та проектний інститут землеустрою, Україна

Роман Волошин

к.е.н., доцент

Західноукраїнський національний університет

Катерина Микилитюк.

Західноукраїнський національний університет

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

Сьогодні у землевпорядній сфері склалися обставини, за яких проведення землеустрою з точки зору комплексу заходів, спрямованих на раціональне

використання земель, практично не відбувається. Реальний стан справ свідчить про те, що вся система землеустрою в наш час працює на реєстрацію земельних ділянок, обмежень, обтяжень та речових прав. Відповідно до цього, питання щодо раціонального використання землі, планування територій, еколого-економічного та правового забезпечення розвитку територіальних громад порушуються тільки в окремих випадках і носять несистемний характер.

Окреслена ситуація негативно впливає на процеси, пов'язані із проведенням інвентаризації земель. Інвентаризація, як окрема операція землеустрою сьогодні застосовується досить часто. Це пов'язано із процесами децентралізації та передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності, які розташовані за межами населених пунктів у власність територіальних громад. Проте, окрім вказаних випадків, інвентаризація часто застосовується також в інших ситуаціях, коли вимагається встановити реальний стан землекористування і визначення параметрів земельної ділянки.

Відповідно до цього, існують окремі застереження щодо проведення інвентаризації земель, що перебувають у власності Національної академії аграрних наук, Міністерства аграрної політики, міністерства оборони та інших суб'єктів такого ж профілю.

Виконання робіт із інвентаризації земель та порядок їх проведення регулюються низкою законодавчих актів і нормативних документів, до яких належать: Земельний кодекс України, Закони України «Про землеустрій», «Про Державний земельний кадастр», ПКМ від 23.05.2012 року № 513 «Про затвердження порядку проведення інвентаризації земель». Інвентаризація земель є важливим інструментом отримання актуальної та достовірної інформації про об'єкти землеустрою, їхні межі, розміри, правовий статус, виявлення стану використання земель, (землі що не використовуються, використовуються нерационально або не за цільовим призначенням, виявлення земель, які потребують консервації, забруднених земель), встановлення кількісних та якісних характеристик [3].

Відповідно до положень ЗКУ, інвентаризація земель державної та комунальної власності у випадках, передбачених законом значною мірою впливає на формування земельних ділянок. Статтею 186 Кодексу регулюється також порядок погодження та затвердження технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель, яка ухвалюється територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, і затверджується замовником технічної документації.

Для цього виконання робіт відбувається у наступній логічній послідовності:

1. проведення топографо-геодезичних робіт;
2. встановлення меж земельної ділянки і визначення складу угідь;
3. вивчення документів наявної документації по даному землекористуванню і її порівняння із сучасними умовами;

4. розробка інформації про землекористувачів власників земельних ділянок, ідентифікація їх речових прав в межах землекористування;
5. виявлення і оформлення режимоутворюючих об'єктів;
6. виявлення і нанесення обмежень та визначення режиму використання земельної ділянки, розташованої в цій зоні;
7. формування плану інвентаризації;
8. формування висновків та пропозицій щодо реєстрації земельної ділянки згідно з результатами інвентаризації.

Запропонований методичний підхід стосовно проведення робіт із інвентаризації земель при здійсненні землеустрою та чіткому дотриманні етапності їх проведення сприятиме не лише виявленню проблем щодо фактичного використання та правового стану земель в межах землекористування наукових установ, організацій чи сільськогосподарських підприємств, а й забезпечить як вирішення таких проблем, так і можливість реєстрації землекористувань у визначений Законом спосіб (реєстрацію сформованих земельних ділянок у Державному земельному кадастрі, реєстрацію права власності у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та формування інформаційної бази для створення автоматизованої системи управління земельно-майновим комплексом). Запровадження цієї методики на практичному рівні дасть змогу забезпечити системний підхід до робіт з проведення інвентаризації земель наукових установ, організацій чи сільськогосподарських підприємств при здійсненні землеустрою, врахувати особливості землекористування залежно від специфіки використання, уніфікувати їх зміст та підвищити якість.

Список використаних джерел

1. Дорош О. С. Інвентаризація земель: методичні підходи до її проведення. Агросвіт. № 11. 2015. С. 24-30.
2. Управління проектами. Навч. посібн./ П.П.Микитюк, В.Я.Брич, Т.Л. Желюк та ін..- Тернопіль, Економічна думка, 2017. – 320 с.
3. Про Державний земельний кадастр : закон України від 07.07.2011 року. 3613-VI. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17#n369>
4. Про землеустрій : закон України від 22.05.2003 року № 858-IV. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15>.
5. Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель : постанова Кабінету Міністрів України від 23 травня 2012 року № 513. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/513-2012-%D0%BF>.